

Sygn. akt I C 254/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Lisowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 sierpnia 2022 roku

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko L. R.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasądza od pozwanej L. R. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 44 030,95 zł (czterdzieści cztery tysiące trzydzieści złotych 95/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 42 612,76 zł (czterdzieści dwa tysiące sześćset dwanaście złotych 76/100) od dnia 25.04.2020r. do dnia zapłaty,

- 1 418,19 zł (jeden tysiąc czterysta osiemnaście złotych 19/100) od dnia 13.09.2020r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanej L. R. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 8 086 zł (osiem tysięcy osiemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanej L. R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 3 061,40 zł (trzy tysiące sześćdziesiąt jeden złotych 40/100) tytułem części brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w zakresie przegranego powództwa.

V. Nakazuje pobrać od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 340,16 zł (trzysta czterdzieści złotych 16/100) tytułem części brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w zakresie przegranego powództwa.

Sygn. akt I C 254/21

UZASADNIENIE

W dniu 19 września 2020 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wytoczyła powództwo przeciwko L. R. o zapłatę kwoty 48 718,63 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 47

300,44 zł od dnia 25 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty i od kwoty 1 418,19 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że na początku 2019 roku prezes zarządu powodowej spółki - (...) i wiceprezes T. W. wraz z nieżyjącym już R. R. (mężem pozwanej) i w obecności L. R. prowadzili rozmowy w temacie wykonania prac remontowych w nieruchomości należącej do małżonków R. położonej w P. przy ulicy (...). Ze względu na wieloletnią znajomość i bardzo dobre relacje łączące R. R. i T. W., to właśnie powodowej spółce małżonkowie R. zdecydowali się powierzyć wykonanie tych prac.

Powódka podniosła, że małżonkowie R. ubiegali się o dotację m.in. na pokrycie kosztów remontu ww. nieruchomości. Zakres prac oraz ich koszt, ustalony był w oparciu o załącznik do planowanej dotacji, który to załącznik N. W. otrzymał od R. R. w dniu 21 marca 2019 roku. Zakres ustalonych prac miał obejmować: docieplenie całego budynku styropianem z zewnątrz, położenie tynku elewacyjnego cienkowarstwowego na styropian, w piwnicy docieplenie ścian wełną mineralną, zaciągnięcie klejem i pomalowanie pomieszczeń piwnicznych. Ostatecznie, docieplenie ścian w piwnicy zostało na wniosek R. R. zamienione na docieplenie wełną (o specjalnej strukturze i bardziej kosztownej) stropu nad nieogrzewaną piwnicą. Koszt ww. prac miał opiewać na kwotę 43 500 zł. Zdaniem powódki, była to kwota mocno zaniżona, obliczona wyłącznie po kosztach wykonanych prac. R. R. obawiał się, że koszt ww. prac powinien być znacznie wyższy, wobec czego ustalił z T. W., że koszt ten nie przekroczy 50 000 zł. Przy wszystkich rozmowach obecna była pozwana, która знаła treść załącznika do planowanej dotacji, a tym samym zakres prac i wysokość umówionego wynagrodzenia. Pozwana zdawała sobie sprawę, że kwota 50 000 zł była ustalona indywidualnie i wyjątkowo z uwagi na przyjacielskie relacje łączące małżonków R. z T. W..

Powódka podniosła, że strony nie zawarły umowy na piśmie, ponieważ żadna ze stron tego nie wymagała. Zakres prac i ich koszt był dla obu stron zrozumiały i jasno ustalony. Zgodnie z ww. ustaleniami, powodowa spółka przystąpiła do wykonania umówionych prac. Pozwana była cały czas przy tych pracach obecna. We wrześniu 2019 roku zmarł R. R.. Do tego czasu powódka wykonała wszystkie prace na zewnątrz nieruchomości, tj. dociepliła budynek oraz dociepliła sufit w piwnicy oraz położyła glazurę w kotłowni. Na tym, zgodnie z ustaleniami stron, miały zakończyć się prace powódki. Pozwana domagała się jednak kompleksowego remontu całej nieruchomości, co w żaden sposób nie było wcześniej ustalone.

Powódka wskazała, że zakres dalszych prac do wykonania przez powódkę na przedmiotowej nieruchomości określany był wyłącznie przez pozwaną i nie miał nic wspólnego z pierwotnymi ustaleniami pomiędzy mężem pozwanej a powódką. Z upływem czasu pozwana zlecała (wręcz nakazywała) pracownikom powodowej spółki wykonywanie co raz to innych i kolejnych prac, np. położenie instalacji elektrycznej, wykonanie sztukaterii/gzymsów, prace malarskie i konserwatorskie, obróbki blacharskie, gruntowanie podłóży, prace konstrukcyjne w drewnie, prace rozbiórkowe itd. Nie było widać końca tych zleceń do momentu, gdy pozwana poleciła pracownikom powódki odnowić cały garaż. Wówczas powódka zaprotestowała, zaprzestala wykonywania prac i przystąpiła do sporządzenia kosztorysu powykonawczego. W dniu 29 października 2019 roku odbyło się spotkanie pracownika powódki, K. P., z pozwaną, w celu odbioru wykonanych prac i podpisania kosztorysu powykonawczego. Powódka odmówiła podpisania kosztorysu, zgłosiła natomiast ustne uwagi, które zostały uwzględnione i nieprawidłowości w kosztorysie zostały usunięte.

Powódka wskazała, że sporządzony przez nią kosztorys powykonawczy opiewał na kwotę 130 567,42 złotych. Z uwagi na relacje przyjacielskie łączące nieżyjącego męża pozwanej z wiceprezesem powodowej spółki, powódka udzieliła pozwanej rabatu w wysokości 33 266,98 złotych. Faktura VAT z dnia 28 listopada 2019 roku opiewająca na kwotę 97 300,44 złotych (130 567,42 zł - 33 266,98 zł = 97 300,44 zł), wraz z kosztorysem powykonawczym i ogólną charakterystyką obiektu, została doręczona pozwanej w dniu 29 grudnia 2019 roku. Pozwana nie uznała zasadności żądania zapłaty ww. kwoty, twierdząc, że powódce należne jest wyłącznie wynagrodzenie w kwocie 50 000 złotych. Dalsza wymiana korespondencji między stronami nie doprowadziła do zawarcia w sprawie porozumienia. W dniu 12 marca 2020 roku pozwana zapłaciła na rzecz powódki 50 000 złotych i nie uznała roszczenia powódki ponad tę wartość. Pod wpływem kolejnych argumentów powódki, pozwana zaproponowała zapłatę dodatkowo 15 000 złotych,

jednak propozycja ta nie spotkała się z akceptacją powódki. Z uwagi na powyższe, w dniu 31 marca 2020 roku powódka skierowała do pozwanej przedśądowe wezwanie do zapłaty kwoty 47 300,44 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w terminie do dnia 24 kwietnia 2020 roku. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

Powódka wskazała, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się:

- kwota 47 300,44 zł – pozostała do zapłaty należność wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 28.11.2019r. (97 300,44 zł – 50 000 zł),
- kwota 1 418,19 zł – skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od kwoty 97 300,44 zł za okres od 26.12.2019r. do dnia 12.03.2020r., tj. od dnia upływu terminu płatności ww. faktury do dnia zapłaty przez pozwaną kwoty 50 000 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 września 2020 roku, Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanej L. R. aby zapłacił na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania (k. 99).

Pozwana L. R. wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. Wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, że ustalenia dotyczące remontu przedmiotowej nieruchomości miały miejsce w drugiej połowie 2018 roku. Powódka i mąż pozwanej umówili się, że prace remontowe obejmować będą: wykonanie ocieplenia budynku, w piwnicy ocieplenie styropianem sufitu i podłogi, przygotowanie do przyłączenia gazu, pomalowanie ścian, położenie glazury i terakoty w kotłowni, wykonanie zadaszenia nad wejściem. Strony umówiły się na wynagrodzenie w wysokości 50 000 zł. Umowa nie została zawarta na piśmie. Prace miały być wykonane w terminie od 1 kwietnia do 15 sierpnia 2019 roku. Powódka rozpoczęła wykonywanie prac w maju 2019 roku. Z powodu choroby męża, na przełomie lipca i sierpnia 2019 roku pozwana zmuszona była przejąć nadzór nad wykonywanymi pracami remontowymi.

Odnośnie instalacji elektrycznej pozwana podniosła, iż pracownicy powódki w rzeczywistości położyli jedynie kabel elektryczny wokół budynku i zrobili to na własny koszt, bez zgody i zlecenia pozwanej, natomiast resztę prac związanych z instalacją elektryczną i montażem pieca gazowego wykonała inna firma. Pozwana zaprzeczyła, że wykonanie przez powódkę: sztukaterii/gzymsów, prac malarskich i konserwatorskich, obróbek blacharskich, gruntowania podłoża, prac konstrukcyjnych w drewnie i prac rozbiórkowych, nie było objęte umówionym zakresem prac. Dodała, że powódka na żadnym etapie wykonywania zleconych prac nie informowała jej, że dany zakres prac jest zleceniem dodatkowym, za które trzeba będzie dodatkowo zapłacić. Powódka zobowiązana była przedstawić pozwanej kosztorys wykonania dodatkowych prac, przyjętą cenę za robocizogodzinę tak, by pozwana miała możliwość zdecydowania, czy zaproponowana cena jest dla niej do zaakceptowania. Powódka bez wcześniejszych ustaleń wystawia kosztorys powykonawczy, w którym uwzględniła szereg absurdalnych składników, np. zakup worków budowlanych, pędzli kaloryferowych, pędzli płaskich, ławkowych, rękawic budowlanych, plandeki malarskiej, folii budowlanej czy wiaderka.

Niezależnie od powyższego, pozwana zakwestionowała wysokość dochodzonego przez powódkę roszczenia uznając je za rażąco zawyżone.

Sąd ustalił, co następuje:

Jesienią 2018 roku pomiędzy R. R., a T. W. – wiceprezesem zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. – zawarta została ustna umowa, zgodnie z którą ww. spółka zobowiązała się do przeprowadzenia prac remontowych w stanowiącym własność R. R. i jego żony L. R. budynku mieszkalnym posadowionym na nieruchomości przy ulicy (...) w P., natomiast R. R. zobowiązał się do zapłaty ww. spółce wynagrodzenia ryczałtowego za wykonanie całości prac w wysokości 50 000 złotych. Prace remontowe miały polegać na:

- ociepleniu styropianem wszystkich ścian zewnętrznych (powyżej terenu) budynku,
- położeniu na styropian tynku elewacyjnego,
- dociepleniu ścian wewnętrznych w piwnicy wełną mineralną, następnie zaciągnięciu klejem i pomalowaniu pomieszczeń piwnicznych.

Ostatecznie jednak, na wniosek R. R. złożony za namową T. W., docieplenie ścian w piwnicy zostało zamienione na docieplenie wełną mineralną stropu nad piwnicą.

Prace miały się rozpocząć na początku kwietnia 2019 roku i zostać wykonane przed 15 sierpnia 2019 roku. Umowa nie regulowała kwestii kar umownych, odsetek za opóźnienie, czy rekompensaty za niewłaściwe wykonanie umowy. Było to wynikiem przyjacielskiej relacji łączącej R. R. i T. W..

Decyzja o przeprowadzeniu ww. prac remontowych podyktowana była chęcią wymiany przez R. R. dotychczasowego źródła centralnego ogrzewania w ww. budynku z kotła na ekogroszek na kocioł gazowy. R. R. miał już wtedy zdiagnozowaną chorobę nowotworową, rokowania nie były pomyślne, dlatego chciał zapewnić żonie i najmłodszemu synowi mniej problemowe i mniej pracochłonne źródło ciepła.

Z uwagi na powyższe R. R. zamierzał skorzystać z dofinansowania w ramach programu priorytetowego „Czyste powietrze”. W tym celu złożył w dniu 11 marca 2019 roku stosowny wniosek. Dofinansowaniem miał zostać objęty zakup i montaż nowego źródła ciepła (20 000 zł) oraz ocieplenie styropianem ścian zewnętrznych (powyżej terenu) budynku i ocieplenie wełną mineralną ścian wewnętrznych w piwnicy (43 500 zł).

Do wykonywania umówionych prac spółka (...) przystąpiła na początku maja 2019 roku. Prace trwały do końca października 2019 roku.

(dowód: zeznania prezesa zarządu powódki N. W. k. 314v-315v; częściowo zeznania pozwanej L. R. k. 315v-317v; wniosek o dofinansowania w ramach programu priorytetowego „Czyste powietrze” k. 142-154; zeznania świadków W. N. k. 224, A. O. k. 228-229, K. P. k. 241, D. T. k. 248-252, W. J. k. 263-264, M. S. k. 267-268, E. S. k. 271-272v, K. K. k. 277-277v; B. C. k. 284, J. C. k. 287-288, S. M. k. 290-291, częściowo zeznania świadka J. R. k. 296-298, A. S. k. 301-304, A. K. k. 307-308v, B. K. k. 311-313, M. K. k. 327-330)

Oprócz umówionych prac, spółka (...) wykonała na zlecenie L. R. – która, z powodu pogarszającego się stanu zdrowia swojego męża i jego śmierci w dniu 10 września 2019 roku, przejęła bezpośredni nadzór nad pracami remontowymi – szereg prac dodatkowych nieobjętych umową, m.in. wykonała sztukaterię elewacyjną wokół okien i zadaszenie nad drzwiami wejściowymi do budynku, wykonała szereg obróbek blacharskich, zamontowała nowe rynny, rury spustowe i blaszane parapety, pomalowała podbitkę dachową, rozprowadziła przewody elektryczne, zdemontowała, przerobiła i ponownie zamontowała stalową balustradę i poręcz schodów tarasowych, wykonała szlifowanie i impregnowanie tarasu, w piwnicy: wyrównała betonową posadzkę zaprawą cementową i wykonała izolację przeciwwilgociową posadzki, wykonała mycie, tynkowanie, impregnowanie i malowanie wszystkich ścian, zamocowała listwy przysufitowe, pomalowała ościeżnice drzwiowe i stolarkę drzwiową, w pomieszczeniu kotłowni ułożyła terakotę i na jednej ze ścian glazurę. Całość prac dodatkowych zaznaczona została kolorem zielonym w załączonym do pozwu kosztorysie powykonawczym znajdującym się na kartach 88-91 akt sprawy.

Przedstawiciele firmy (...) nie informowali, a L. R. nie pytała o koszt zleconych dodatkowych prac remontowych.

(dowód: zeznania prezesa zarządu powódki N. W. k. 314v-315v; kosztorys powykonawczy k. 88-91; zeznania świadków: A. O. k. 228-229, K. P. k. 241, D. T. k. 248-252, T. M. k. 234-235, A. D. k. 238, Ł. Ł. k. 254-258, J. W. k. 260-261, W. J. k. 263-264, B. C. k. 284, J. C. k. 287-288 i M. T. k. 266-267)

Po zakończeniu prac spółka (...) sporządziła kosztorys powykonawczy, na podstawie którego w dniu 28 listopada 2019 roku wystawiła - mając na uwadze przyjacielską relację łączącą R. R. z T. W. - fakturę VAT nr (...) opiewająca

na kwotę 97 300,44 złotych. Kopia faktury wraz z kosztorysem powykonawczym i ogólną charakterystyką obiektu, została doręczona L. R. w dniu 29 grudnia 2019 roku.

L. R. nie uznała zasadności żądania zapłaty ww. kwoty, twierdząc, że spółce (...) należne jest wyłącznie wynagrodzenie w kwocie 50 000 złotych. Dalsza wymiana korespondencji między stronami nie doprowadziła do zawarcia porozumienia w sprawie.

W dniu 12 marca 2020 roku L. R. zapłaciła na rzecz spółki (...) kwotę 50 000 złotych tytułem wynagrodzenia za wykonane prace remontowe i odmówiła zapłaty pozostałej należności wynikającej z ww. faktury VAT.

Z uwagi na powyższe, pismem z dnia 31 marca 2020 roku spółka (...) wezwała L. R. do zapłaty kwoty 47 300,44 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w terminie do dnia 24 kwietnia 2020 roku. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

(dowód: kosztorys powykonawczy k. 18-46v; faktura VAT k. 47; dowód doręczenia k. 48; pisma wymienione między stronami k. 49-53, 55-58; potwierdzenie przelewu kwoty 50 000 zł k. 54; wezwanie do zapłaty z 31.03.2020r.)

Łączny koszt prac dodatkowych, wykonanych przez spółkę (...) w budynku mieszkalnym położonym przy ulicy (...) w O., a zaznaczonych w załączonym do pozwu kosztorysie powykonawczym kolorem zielonym, wynosi 42 612,76 złotych brutto.

Koszt prac wykonanych zgodnie ustną umową z zawartą pomiędzy R. R., a spółką (...), zaznaczonych kolorem pomarańczowym w dołączonym do pozwu kosztorysie powykonawczym, wynosił łącznie 81 065,11 złotych brutto.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa k. 356-522 wraz z opiniami uzupełniającymi k. 598-718 i 759-770)

Sąd ustalił, co następuje:

Roszczenie powódki jest częściowo zasadne.

Zdaniem Sądu Rejonowego, umowa zawarta pomiędzy R. R., a T. W. – wiceprezesem zarządu powódki – była umową o roboty remontowe, którą należy zakwalifikować jako umowę o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c.

Nie miał zatem zastosowania przepis art. 648 § 1 k.c. zawierający wymóg potwierdzenia umowy na piśmie, który odnosi się do umowy o roboty budowlane.

Zgodnie z umową o dzieło, wykonawca zobowiązuje się do wykonania i oddania przewidzianego w umowie dzieła, zaś zamawiający do zapłaty umówionego wynagrodzenia. Może być to wynagrodzenie kosztorysowe na podstawie zestawienia planowanych prac i przewidywanych kosztów, wynagrodzenie ryczałtowe w formie uzgodnienia jego wysokości lub zwykłe wynagrodzenie odpowiadające uzasadnionemu nakładowi pracy (por. art. 628, 629 i 632 k.c.).

W orzecznictwie przyjmuje się, że konstrukcja wynagrodzenia ryczałtowego w rozumieniu art. 632 § 1 k.c., nie wyklucza żądania przez przyjmującego zamówienie wynagrodzenia za prace nieobjęte umową. Może to mieć miejsce, gdy dochodzi do wykonania stanowiących korzyść majątkową dla zamawiającego prac dodatkowych, bez dokonania przez strony stosownej zmiany umowy. W takich wypadkach dopuszczalne jest żądanie przez przyjmującego zamówienie zapłaty za wykonane roboty na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu (vide wyrok Sądu Najwyższego z 09.10.2014r., I CSK 568/13, Legalis). Chodzi bowiem o to, że uzgodniona ryczałtowo kwota odnosi się jedynie do ustalonego przez strony zakresu świadczenia przyjmującego zamówienie. Poprzez zakres świadczenia rozumieć przy tym powinno się nie tylko umówiony rezultat, ale i poszczególne niezbędne czynności, które przyjmujący zamówienie winien wykonać dla prawidłowej realizacji umowy. Jeśli faktyczne świadczenie przyjmującego zamówienie przewyższa umówiony zakres, rozliczenie nieprzewidzianych kontraktowo świadczeń winno nastąpić w oparciu o art. 410 w zw. z art. 405 k.c. Za takim poglądem przemawia założenie, zgodnie z

którym, wykonawca nie może być obciążony ryzykiem wykonania prac koniecznych do realizacji zamówienia, a nie przewidzianych w dokumentacji przedstawionej przez zamawiającego, na podstawie której przygotowana jest oferta wykonawcy (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 03.12.2020r., V AGa 690/18, portal orzeczeń). Zwrot równowartości pieniężnej świadczenia niepieniężnego obejmuje korzyść wyliczoną według cen rynkowych.

Brak umowy na roboty dodatkowe, nie może prowadzić do postawienia wykonawcy w gorszym położeniu i w konsekwencji do uzyskania niższego świadczenia w stosunku do tego, które uzyskałby, gdyby została zawarta stosowana umowa, zwłaszcza, gdy roboty dodatkowe zostały wykonane przy wiedzy i aprobach zamawiającego (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 30.10.2018r., II CSK 261/18, Legalis). Zdaniem Sądu Rejonowego, taki stan rzeczy występował w przedmiotowej sprawie.

W ocenie Sądu Rejonowego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wykazał, że u podstaw ustnej umowy zawartej pomiędzy R. R., a T. W., leżała chęć wymiany przez R. R. dotychczasowego źródła centralnego ogrzewania w budynku mieszkalnym z kotła na ekogroszek na kocioł gazowy i zapewnienie w ten sposób żonie (pозwanej) i najmłodszemu synowi mniej problemowego i mniej pracochłonnego źródła ciepła, a także perspektywa możliwości skorzystania z dofinansowania w ramach programu „czyste powietrze”.

Powyższe wynika z zeznań zawnioskowanych przez stronę pozwaną świadków, w szczególności z zeznań córki pozwanej - A. S. (k. 301-304) - i W. J. (k. 263-264). Ten ostatni zeznał, że R. R. chciał skorzystać z dofinansowania w ramach programu „czyste powietrze” i mówił, że musi ocieplić dom bo sama wymiana pieca nie da.

Z załączonego do akt sprawy wniosku o dofinansowanie w ramach programu priorytetowego „Czyste powietrze” - z którym R. R. wystąpił do właściwego organu w dniu 11 marca 2019 roku (k. 142-154) - wynika, że dofinansowaniem miał zostać objęty zakup i montaż nowego źródła ciepła (20 000 zł) oraz ocieplenie styropianem ścian zewnętrznych (powyżej terenu) budynku i ocieplenie wełną mineralną ścian wewnętrznych w piwnicy (43 500 zł).

Mając na uwadze treść ww. wniosku, Sąd Rejonowy nie miał wątpliwości by dać wiarę zeznaniom prezesa zarządu powódki N. W. oraz zeznaniom świadków K. P. (k. 241), D. T. (k. 248-252) i S. M. (k. 290-291), i na ich podstawie ustalić, że umową ustną objęte były wyłącznie prace związane z ociepleniem budynku z zewnątrz, położeniem struktury elewacyjnej oraz ociepleniem piwnicy (przy czym ostatecznie na wniosek R. R., złożony za namową T. W., zamiast ścian ocieplony miał być strop w piwnicy), a wysokość należnego powódce wynagrodzenia miała mieścić się w potencjalnej dotacji, o którą starał się R. R., a na pewno nie przekroczyć kwoty 50 000 złotych. Zeznaniom wszystkich pozostałych przesłuchanych w sprawie świadków Sąd dał wiarę ale tylko w zakresie, w jakim nie pozostawały one w sprzeczności z ww. ustaleniami faktycznymi.

W tym miejscu podnieść należy, iż z opinii powołanego w sprawie biegłego sądowego z zakresu budownictwa wynika, że koszt wymienionych wyżej prac objętych umową wynosił łącznie 81 065,11 złotych brutto. Nie sposób zatem zgodzić się z twierdzeniami strony pozwanej, że umową ustną objęte były również pozostałe – zaznaczone kolorem zielonym w kosztorysie powykonawczym - prace o ustalonej przez biegłego wartości 42 612,76 złotych brutto. Oznaczałoby to bowiem, że powódka będąca profesjonalistą w zakresie prac remontowo-budowlanych, a przez to doskonale zorientowana w rynkowych cenach towarów i usług z tym związanych, zawarłaby umowę stawiającą ją w gorszym położeniu, niosącą za sobą nie tylko brak zysku ale i znaczne straty finansowe. Pozostaje to w sprzeczności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego Sądu.

Sąd w pełni podzielił opinię powołanego w sprawie biegłego, albowiem jest ona jasna i pełna, wyjaśnia wszystkie istotne okoliczności, a równocześnie jest poparta wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłego. W dwóch opiniach uzupełniających biegły podtrzymał opinię podstawową i rzeczowo odniósł się do zarzutów pełnomocnika powódki. Podkreślić należy, że opinia biegłego, zarówno podstawowa jak i uzupełniająca, nie były kwestionowane przez stronę pozwaną.

Wobec powyższego, w oparciu o poczynione w sprawie ustalenia i wyliczenia biegłego, na podstawie powołanych wyżej przepisów oraz art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 482 k.c., Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki łącznie kwotę 44

030,95 złotych (w tym 42 612,76 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane prace dodatkowe) i kwotę 1 418,19 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od 26.12.2019r. do dnia 12.03.2020r.) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 42 612,76 zł od dnia 25 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty, tj. od dnia następnego po upływie terminu do zapłaty określonego przez powódkę w pisemnym przedsądowym wezwaniu z dnia 31 marca 2020 roku,

- od kwoty 1 418,19 zł od dnia wniesienia pozwu, tj. od 13 września 2020 roku do dnia zapłaty.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd popełnił omyłkę rachunkową wyliczając kwotę skapitalizowanych odsetek. Zgodnie z opinią biegłego kwota należna powódce wynosi 92 612,76 zł (50 000 zł + 42 612,76 zł). Powódka mogła żądać skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 92 612,76 zł, a odsetki tej kwoty za okres od 26.12.2019r. do dnia 12.03.2020r. wynoszą 1 349,86 zł. Łącznie więc należało zasądzić 43 962,62 zł (42 612,76 zł + 1 349,86 zł).

O kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę wygranie sprawy przez powódkę w 90%. Koszty poniesione przez powódkę wyniosły łącznie 9 553 złote, na co składają się: kwota 2 436 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 3 500 złotych tytułem zaliczek na poczet wynagrodzenia biegłego i kwota 3 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Zatem 90% ze wskazanej kwoty wynosi 8 597,70 złotych. Natomiast koszty poniesione przez pozwaną wyniosły łącznie 5 117 złotych, na co składa się: kwota 3 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa i kwota 1500 złotych tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Pozwana wygrała sprawę w 10%, stąd należna jej kwota wynosi 511,70 złotych. Sąd dokonał kompensacji kosztów i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 8 086 złotych (8 597,70 zł - 511,70 zł).

Na dzień orzekania w sprawie nierozpoznane były zażalenia na postanowienia o przyznaniu biegłemu wynagrodzenia za sporządzenie dwóch pisemnych opinii uzupełniających. Postanowienia z dnia 16 maja 2022 roku i 18 lipca 2022 roku zostały zmienione przez sąd drugiej instancji (sygn. akt I Cz 26/22 i I Cz 29/22) poprzez obniżenie biegłemu wynagrodzenia. Łączny koszt wynagrodzenia powołanego w sprawie biegłego wyniósł ostatecznie 7 052,08 złotych (6 232,84 zł + 710,07 zł + 109,17 zł) i do wysokości 5 000 złotych pokryty został w uiszczonych przez strony zaliczek (powódka uiszczała zaliczki w łącznej kwocie 3 500 zł, a pozwana w kwocie 1 500 zł), zaś do kwoty 2 052,08 zł pokryty został tymczasowo ze środków budżetowych Skarbu Państwa.

Zatem na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), biorąc pod uwagę przegranie przez pozwaną sprawy w 90%, należało nakazać pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pieszku od pozwanej kwotę 1 846,87 zł (2 052,08 zł x 90%), a od powódki kwotę 205,21 zł (2 052,08 zł x 10%) – tytułem zwrotu części wydatków na opinię biegłego.